

Dosarul nr. 3ra-1157/22
2-20111872-01-3ra-04112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sectorului Rîșcani (jud. V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Lilian Rudei, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Lilian Rudei împotriva Procuraturii Generale, terț Procuratura Anticorupție cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 9 septembrie 2020, Lilian Rudei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d.2-3).

În motivarea acțiunii, a invocat că, la 27 ianuarie 2020 a fost emis ordinul nr. 141-p al Procuraturii Generale cu privire la eliberarea din funcția de procuror a Procuraturii Anticorupție, pe motivul demisiei din Procuratură, în baza raportului depus.

A menționat că cererea a fost depusă în urma unor constrângeri, ceea ce semnifică că la acel moment, voința exteriorizată era viciată, afectată de leziune.

Lilian Rudei a susținut că raportul de demisie a fost depus la 23 ianuarie 2020, îndată după ce a aflat despre faptul că la 10 ianuarie 2020 de către Procurorul General, (care este și angajator), în privința sa a pornit urmărirea penală într-o cauză penală ce

se afla în gestiunea Procuraturii Generale, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (2), lit.b), b/1) și art. 303 alin. (3) din Codul penal.

Subsecvent, a mai indicat că, la 10 ianuarie 2020, de către Procurorul General, Alexandru Stoianoglo, a fost pornită în privința sa urmărirea penală în cauza penală nr. 2020928001, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2), lit.b), b1/) și art.303 alin.(3) din Codul penal.

Prin urmare, la 28 ianuarie 2020, a fost recunoscut în calitate de bănuț, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin.(2), lit.b/1)| și art. 303 alin. (3) din Codul penal. La 28 iulie 2020, a fost scos de sub urmărire penală din motive că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele constitutive a infracțiunii.

Astfel, raportul din 23 ianuarie 2020, prin care acesta a solicitat eliberarea din funcție la inițiativa proprie, de fapt, constituie un act juridic unilateral, unde consimțământul autorului a fost viciat prin leziune. Vicierea consimțământului la depunerea raportului de demisie se demonstrează prin faptul existenței cauzei penale nr. 2020928001, pornite în privința sa, chiar de către angajator, adică de Procurorul General. Consimțământul, a fost determinat de un concurs de împrejurări grele de care a profitat cealaltă parte, în condiții extrem de nefavorabile.

În justificarea celor enunțate, reclamantul a făcut referire la prevederile art. 330 alin. (1), art. 343 alin.(1) din Codul Civil, menționând că cererea de demisie a fost afectată de un viciu relativ, aceasta a fost afectată de leziune. Nu a fost constatat faptul exteriorizării de voință a persoanei la emiterea actului juridic unilateral, motiv din care ordinul nr. 141-p din 27 ianuarie 2020 urmează a fi anulat, cu restabilirea acestuia în funcția deținută anterior, calcularea și achitarea tuturor drepturilor salariale.

De asemenea, reclamantul a notat că, a fost angajat în organele procuraturii în anul 2003, iar din anul 2005, acesta activează în calitate de procuror în Procuratura Anticorupție.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr.141-p din 27 ianuarie 2020 al Procurorului General cu privire la eliberarea din funcție a lui Lilian Rudei, obligarea Procuraturii Generale de a-l repune în funcția deținută de procuror în Procuratura Anticorupție, încasarea din contul Procuraturii Generale în beneficiul reclamantului, cu titlu de salariu și a drepturilor salariale pentru absența forțată de la muncă din data eliberării ilegale din funcție și până la data restabilirii în funcție, repararea prejudiciului moral în suma unui salariu și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 3000 (trei mii) lei.

Prin hotărârea din 9 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată (vol. I, f.d.76, 80-88).

La 8 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Lilian Rudei a depus apel nemotivat, iar la 16 martie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea acestuia împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 9 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (vol. I, f.d.79, 94-100).

Prin decizia din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Lilian Rudei și s-a menținut hotărârea din 9 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a notat că ordinul nr.141-p din 27 ianuarie 2020 cu privire la eliberarea din funcție a lui Lilian Rudei a fost emis în limitele competenței stabilite de lege, cu respectarea procedurii legale, precum și în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, iar contrariul nu a fost demonstrat. Mai mult decât atât, în actul administrativ individual defavorabil care se solicită a fi anulat în prezenta speță a fost indicat temeiul juridic (de drept) și temeiul faptic pentru care a survenit eliberarea din funcție a lui Lilian Rudei, adică acesta corespunde cerințelor de formă și de conținut stabilite de normele juridice în vigoare și anume motivarea de drept (se conține în preambulul Ordinului), motivarea de fapt (se conține în partea finală, indicându-se că raporturile de serviciu ale lui Lilian Rudei încetează în legătură cu demisia).

Cu referire la argumentul apelantului că a depus cererea de demisie din motiv că la 10 ianuarie 2020 a fost pornită urmărirea penală în privința sa, Curtea de Apel Chișinău l-a considerat neîntemeiat, fiindcă pornirea urmăririi penale nu duce din start la recunoașterea vinovăției și condamnarea persoanei, ci este o măsură procesuală prin care organul de urmărire penală, în cadrul investigației întreprinde toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor expuse în sesizare, plângere.

Instanța de apel nu a reținut argumentul apelantului precum că voința exprimată în cererea de demisie din 23 ianuarie 2020 nu coincidea cu voința reală a sa, și că, în cererea de demisie, de fapt nu este exprimată voința salariatului, ci voința angajatorului. Or, cererea de demisie este un act juridic unilateral de voință al angajatului, prin care acesta pune capăt unui raport juridic de muncă.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii înaintate de Lilian Rudei, or, însăși apelantul-reclamant, dispunând liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim, a depus la data de 23 ianuarie 2020 cerere de demisie, solicitând încetarea raporturilor de serviciu din data de 27 ianuarie 2020.

La 22 septembrie 2022, Lilian Rudei, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, a depus recurs nemotivat, care ulterior, la 23 noiembrie 2022, a fost completat cu motivare împotriva deciziei din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea actelor judecătorești emise de instanțele ierarhic inferioare, cu admiterea cererii de chemare în judecată (vol. f.d. 137-138, vol. II, f.d.3-11).

În motivarea cererii de recurs, a invocat că instanța de apel a examinat ilegal cauza, încălcând grav dreptul apelantului/ reclamantului la un proces echitabil, cât și dreptul acestuia de a prezenta probele la caz. Așadar, instanța de apel a ignorat cererea de amânare a ședinței din 21 septembrie 2022, considerând-o neîntemeiată, în detrimentul faptului că cererea dată a fost depusă cu scopul obținerii unui termen pentru prezentarea unor dovezi suplimentare și anume a raportului Comisiei de Evaluare a Performanțelor Procurorului General (suspendat de drept), ce reprezintă o

probă, care demonstrează că Lilian Rudei a fost impus să demisioneze din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 septembrie 2022, fiind notificat recurentului, prin poșta electronică, la 22 septembrie 2022. Decizia integrală din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului, la 28 octombrie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (vol. I, 135, 139).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 23 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, în adresa intimațiilor Procuratura Generală, Procuratura Anticorupție a fost expediată copia recursului depus de Lilian Rudei, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Până la examinarea admisibilității recursului, Procuratura Generală și Procuratura Anticorupție nu și-au valorificat drepturile sale procedurale și nu au depus referință.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Lilian Rudei, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive ce succed.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o

motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Lilian Rudei, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Lilian Rudei, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu